

Ivo Fencel

Divadelní jednoaktovka

Wolf tu bednu zatluče

OSOBY A OBSAZENÍ (na motivy *Quentina Tarantina*)

***

Winston Wolf

Raquel, mladá a hezká dcera majitele vrakoviště

Vincent (letargičtější ze dvou gangsterů)

Lorenc (rozčilenější ze dvou gangsterů)

Jimmie (vystupuje v koupacím plášti a je majitelem domu, kde se všechno odehrává)

Jimmieho choť (má jen epizodní roli v závěru)

Marsellus (jen hlas za v telefonu za scénou)

***

SCÉNA: POKOJ S DVĚMA RUČNÍKY, UMYVADLEM A KROPICÍ HADICÍ. Uprostřed stojí stůl s třemi hrnký. Na scéně půjde najít i poněkud komické oblečení pro Vincenta a Lorence, tj. dvoje trenýrky a dvě dlouhá trika s nápisy.

Na scéně je (nervnější) LORENC a (apatičtější) VINCENT. (Zatím) oba v černých oblecích.

VINCENT: Nemohli jsme to auto odstavit na nějaký bezpečný místo?

LORENC: Nemohli, Vincente, tady jsme v údolí, Vincente, a pan Marsellus v údolí nemá žádný bezpečný místa.

VINCENT: Von šéf nemá v údolí bezpečný místa, ale zato já vím, co my dva máme dole, ty a já, co máme tam dole v garáži. Auto s mrtvolou.

LORENC (*úpěnlivě*): Pročs to, kurva, udělal?

VINCENT: Nechtěl jsem. Říkám, že to byla nešťastná náhoda. Ta má pětačtyřicítka zkrátka vystřelila.

LORENC: Kurva, ale v autě. V autě! Exekutor to schytl rovnou do prsou. Chápeš ty vůbec, Vincente, co se nám stalo?

VINCENT: Chápu, že jsem omylem odkrágloval exekutora, kterého jsme taky náhodou svezli, a že tudíž máme tam dole v garáži zaděláno na problém.

LORENC: My? Ne, to ty máš dole v garáži problém, Vincente. Pročs to, kurva, udělal?

VINCENT: Nechtěl jsem, říkám, že to bylo nešťastnou náhodou.

LORENC: Za život jsem těch náhod viděl už ňák příliš.

VINCENT: Uklidni se, byla to nehoda, jasný? Najels na nějakej vejmol, nebo co, a ten kvér mi vystřelil.

LORENC: Kdepa... Nenajdem nikdy žádněj vejmol. *(A snad se rozbřečí.)*

VINCENT: Hele, Lorenci, nechtěl jsem toho spratka zastřelit. Ten kvér bouchnul - a neptej se mě jak.

LORENC: A teď máme auto značky opel plný krve a tělo u mého kámoše, který nám před chvílí půjčil vlastní garáž, protože je cvok, a nechá nás tady ještě tak minutu s krvavýma rukama. No tak, nečum, ty vole! *(Vstane a omývá ruce.)* Vincente, ta situace vyžaduje vysloveně delikátní přístup. Nechybí moc a můj kámoš Jimmie nás zase vykopne.

VINCENT: Pokud nás tvůj kámoš vykopne nebo rovnou nabonzuje, tak co budeme dělat?

LORENC: Co? Nic, my vypadneme sami. Ale předtím zatelefonuju. Akorát nerad bych to hnal na ostří nože. Chápeš? Jimmie je kamarád a to se nedělá, vtrhnout kámošovi do kvartýru - a poroučet.

Lorenc se napřímí a utírá se. K umyvadlu přistoupí Vincent.

VINCENT: Jen mu, prosím tě, řekni, ať není agresivní. Nějak se vyděsil, když v autě uviděl tu mrtvolu. Že by dluhy?

LORENC: No, vyděsil se, ale zkus se vžít do jeho situace. Je osm ráno. Právě se probudil. Nic podobného nečekal. Jsme v jeho kvartýru, nezapomeň. Vincente, nezapomeň, kdo tady komu prokazuje laskavost.

Vincent se domyje a utře se do jasně bílého ručníku.

LORENC: Cos to, do prdele, udělal s tím ručníkem?

VINCENT: Jen jsem si utřel ruce.

LORENC: Měl sis je nejdřív umejt.

VINCENT: Vždyts viděl, jak se meju.

LORENC: Viděl jsem, že sis namočil ruce.

VINCENT: Umyl jsem si ruce. Krev se strašně špatně umejvá. Možná, kdyby měl Jimmie ňákej prášek, mohl jsem si ruce umejt líp.

LORENC: Myl jsem se stejným mejdlem, ty trubko, stejným mejdlem jako ty a ručník, do kterýho jsem se utřel, rozhodně jako vložka nevypadá. Hele, nasrat! Vo nic nejde. Co je nám po tom. Blbosti jako tahle nám ale nakonec situaci vyhrotěj, rozumíš, ty vole? Co kdyby sem teď Jimmie přišel a uviděl, jaks mu ten ručník zřídil? Říkám ti, Vincente, hlídej si to. Páč jestli se dostanu do průseru s Jimmiem kvůli tobě, tak... Hele, já ti ničím nevyhrožuju. Víš, že tě respektuju. Ale nestav mě do týhle situace, ano?

VINCENT: Lorenci, když tohle hezky řekneš, není problém. Jimmy je nakonec tvůj kámoš, ne, a tak ho hezky zmákní.

Sáhnou na stůl pro hrnky. Vstoupí Jimmie v koupacím plášti. Lorenc se (radši) napije.

LORENC: Sakra, tohle je pro vopravdovýho znalce! Nám by s Vincentem bývalo stačilo granulovaný kafe, no ne? A ty na nás vytáhneš tuhle labužnickou specialitu. Co je to za příchut'?

JIMMIE (*bere mu hrnek*): Nech toho!

LORENC: Čeho?

JIMMIE: Nemusíš mně mazat med kolem huby. Nepotřebuju, abys mi říkal, jaký mám dobrý kafe. Já ho kupuju sám a vím, jak je dobrý. Když nakupuje manželka, koupí pokaždý hrozný svinstvo. To já kupuju drahý, kvalitní kafe, protože když piju, chci si pochutnat, ale víš, co mi vrtá hlavou?

LORENC: Co?

JIMMIE: Není to kafe v mé kuchyni, je to mrtvola v mé garáži.

LORENC: Hele, Jimmie...

JIMMIE: Teď mluvím já. Chci se tě na něco zeptat. Když jsi ke mně vjížděl, všim sis cedule SKLAD MRTVEJCH EXEKUTORŮ?

LORENC: Hele, Jimíku...

JIMMIE: Odpověz! Nebo všim sis před mým domem cedule s nápisem SKLAD MRTVEJCH EXEKUTORŮ A REVIZORŮ?

LORENC: Ne, nevším.

JIMMIE: A víš proč?

LORENC: Proč?

JIMMIE: Protože se neživím skladováním mrtvejších exekutorů.

LORENC: Hele, Jimíku...

JIMMIE: Ještě jsem neskončil. Ty si, sakra, neuvědomuješ, že má žena přijde z noční a najde ve svém domě mrtvolu a se mnou se rozvede? Žádná poradna, žádný dočasný oddělení, prachspřestěj rozvod. A já nechci žádný rozvod. Dobře, hele, já ti chci pomoci, kamaráde, fakt že chci. Ale nechci přitom ztratit manželku.

LORENC: Jimmie...

JIMMIE: Kurva, přestaň už jimovat, jasný? Už přestaň jimovat. Z tebe nevypadne nic, kvůli čemu bych opustil svou manželku. Má teď po řádně těžké šichtě v nemocnici. Vráti se ani ne za hodinu a půl domů. Zatelefonujte si, promluvte s kým chcete... a vypadněte.

LORENC: Víc toho nechceme. Nechceme ti komplikovat život. Potřebujeme si jen brnknu naším lidem, aby nás z toho vysekali.

JIMMIE: Tak to, sakra, honem udělej.

Lorenc usedá, vytahuje telefon, vytuká číslo. Hudba(?) zastře tlumený počátek hovoru a dozní.

LORENC (*do telefonu*): Pane Marsellusi, ale musíte si uvědomit, jak je pro nás situace s tou paní nebezpečná. Jestli přijde unavená po šichtě a najde bandu gangsterů, jen těžko odhadnout, čeho bude schopná... Že jste to pochopil?... Že musíte zvážít všechna kdyby?... Tak víte co? Já vám na vaše kdyby seru. Jediný, co chci od vás slyšet, šéfe, je tohle (*Lorenc mění hlas*): **Nemáš vůbec žádný problém, Lorenci, protože já to zařídím, a ty teď, Lorenci, schovej telefon, uklidni lidi a čekejte na posily. Čekejte na posily, posily už jsou na cestě!**

MARSELLUS (*za scénou=z telefonu a vcelku zvolna a klidně*): **Nemáš vůbec žádný problém, Lorenci, já to zařídím, a ty teď schovej telefon, uklidni lidi a čekejte na Wolfa. Čekejte na Wolfa, Wolf už je na cestě.**

LORENC (*absolutně konsternovaně*): Posíláte Wolfa?

MARSELLUS (*za scénou=z telefonu*): Už je ti líp?

LORENC: Šéfe, víc už říkat nemusíte. *Schová telefon a usedne k ostatním.*

Pijí.

LORENC (*stále zřejmě konsternován*): Slyšeli jste to? Marsellus posílá pana Wolfa!

Sedí a dál pije výbornou kávu. Sešeří se(?). Zazní zvonek. Jimmie jde otevřít. Zpola vstoupí Wolf, je ve smokingu anebo jinak dobře oblečen.

WOLF: Ty jsi Jimmie, že? To je tvůj dům?

JIMMIE: Jo.

WOLF (*napřáhne ruku*): Jsem Winston Wolf, řeším problémy.

JIMMIE: Výborně, protože my tu jeden máme.

WOLF: Slyšel jsem. Mohu jít dál?

JIMMIE: Prosím.

Lorenc a Vincent vstanou.

WOLF: Ty musíš být Lorenc, což znamená, že ty jsi Vincent. Je třeba se pustit do práce, pánové. Pokud jsem správně informován, jde tu o čas. Je to tak, Jimmie? (*Vytáhne si zápisníček.*)

JIMMIE: Stoprocentně.

WOLF: Tvoje žena, Jimmie... Je to hysterka? (*Nahlíží do zápisníčku.*) Vrací se z noční v půl desáté, je to tak? Mám za to, že pokud se vrátí domů a najde nás tady, nebude se jí to příliš zamlouvat.

JIMMIE: To teda ne.

WOLF: Takže máme čtyřicet minut na to, abychom vypadli, což by nám mělo stačit, pokud budete dělat přesně to, co vám řeknu. Takže... V autě v garáži máte jednu mrtvolu bez hlavy, je to tak, Jimmie?

JIMMIE: Ano.

WOLF: Udělal bys pro mě něco? Měl jsem pocit, že zde voní káva. Mohl bys mi taky udělat?

JIMMIE: Jistě, jak ji chcete?

WOLF: Spoustu smetany, spoustu cukru.

Jimmie odchází.

WOLF: K tomu autu. Je s ním něco, co bych měl vědět? Chcípá, rachotí, kouří, je v něm dost paliva, cokoli?

LORENC: Kromě toho, že je uvnitř totálně zastříkané krví, je úplně v pořádku.

WOLF: Určitě? Abych s ním nevyjel - a nebyly pak vadný brzdovky.

LORENC: Pokud vím, tomu autu neschází vůbec nic.

WOLF: Tak dobře.

Jimmie se vrátí se čtvrtým hrnkem a podá ho Wolfovi.

WOLF: Děkuju, Jimmie.

Wolf se napije se a kyne hlavou k Jimmiemu, že je káva skvělá. Přechází a snad přemýšlí.

WOLF: Takže za prvé. Vy dva (*má na mysli Lorence a Vincenta*) sejděte do garáže, vezměte tělo a strčte ho zase zpátky, ale do kufru. **Ne abyste ho cpali někam do bedny, nejsme v brakovém románu a žádný nebožtík se nikam zatloukat nebude.** Jimmie? Tohle vypadá jako slušně udržovaný dům. Předpokládám, že máte s manželkou v garáži nebo pod dřezem celý kopec čistících prostředků, hadrů a tak. Mám pravdu?

JIMMIE: Ano, přesně tak. Pod dřezem.

WOLF: Fajn. Teď je zapotřebí, abyste si vy dva vzali ty hadry a čistící prostředky a vyčistili vnitřek auta, **a to tak, že rychle, rychle, rychle.** Hlavně sedadla. Což znamená i vybrat všechny kousičky mozku a lebky a zbavit se jich. Co se týče čalounění, není nutný, aby zářilo čistotou, žrát z něj nebudete. Vemte to jenom jednou, ale důkladně. Soustřeďte se hlavně na ty zaflákaný místa, nasbíraly se tam určitě kaluže krve, ty je třeba vysát. Ale okna, to je něco jiného, ty opravdu musíte umejt. Sežeňte Cillit, ten to zvládne. Jimmie, udělám razii v prádelníku. Potřebuju povlečení, přikrývky, potřebuju deky, potřebuju přehozy. Čím tlustší, tím lepší. Čím tmavší, tím lepší. Nic bílýho, to nemůžu potřebovat. Musíme zamaskovat vnitřek auta. Přední i zadní sedadla musíme pořádně vystlat dekama. Pokud nás zastaví polda a začenechá, prokóukne to, to je jasný, ale na první pohled ať je auto normální. Hoši, dejte se do práce.

VINCENT: Prosím... by neškodilo.

WOLF: Zopakuj to!

VINCENT: Povídám, prosím... by neškodilo.

Wolf k Vincentovi vykročí.

WOLF: Tak aby bylo jasno, nejsem tu proto, abych říkal prosím, ale co máte dělat. A pokud máš pud sebezáchovy, uděláš to. A uděláš to, jak nejrychleji dovedeš. Chci pomoci, ale pokud to nepotřebujete..., tak mnoho štěstí.

LORENC: Ne, ne, pane Wolf. Tak to neberte. Vaší pomoci si velice vážíme.

VINCENT: Pane Wolf, poslyšte... To není neúcta, já si vás vážím. Jen nemám rád lidi, co na mě štěkají rozkazy. Za války...

WOLF: Jsem strohej, protože jsme v časový tísni. Myslím rychle, mluvím rychle a vy musíte jednat rychle, když se z toho chcete vysekat. Takže já vás teď pěkně poprosím a ještě to pocukruju...: **Umyjte to auto.**

Vincent, Lorenc a Jimmie schlíple, pokorně odcházejí a Wolf vytahuje telefon a tiskne jediné tlačítko.

WOLF (*do telefonu*): Je to nový Opel... Bílý... Nic, jen bordel uvnitř... Asi dvacet minut... Ne, nikdo ho nebude postrádat... Jsi dobrý člověk, Joe. Máš to u mě. Ano, jako vždycky... Ode mne stálá taxa, od tebe stálá taxa... Ano, platím cash... Jo, a bude tam, doufám, i tvá skvělá dceruška-účtařka?... Fajn, Joe... Těším se.

Vincent, Lorenc a Jimmie přicházejí s náručí dek a povlečení.

WOLF: Tak jak to vypadá, Jimmie?

JIMMIE: Jo, dobrý je to. Všechno tu mám.

Lorenc a Vincent přebírají i jeho náklad a mizí.

JIMMIE: Všechno mám, ale pane Wolf, musíte pochopit...

WOLF: **Winston, Jimmie, říkej mi Winston, prosím.**

JIMMIE: Chci vám něco vysvětlit, Winstone. Chci těm klukům z toho průseru pomoci, ale tohle je naše nejlepší povlečení. Byl to svatební dar od strýce Conrada a tety Ginny a oni tu s námi už nejsou.

WOLF: Dovol, abych se tě něco zeptal.

JIMMIE: Jistě.

WOLF: Byli tvůj strýček Conrad a teta Ginny milionáři?

JIMMIE: Ne.

WOLF: Tak vidíš, a strýček Marsellus je. A jsem si jist, že kdyby strýc Conrad a teta Ginny byli milionáři, byli by vám nově vybavili celou ložnici, což strejda Marsellus velice rád udělá. (*Wolf vytahuje balíček bankovek.*) Osobně mám nejraději dub. Ten taky mám ve své ložnici. A ty, Jimmie, jak by se ti líbil dub?

JIMMIE (*nejspíš blekotavě*): Dub je hezkej...

Jimmie a Wolf usedají, hudba a opět se šerí(?), když vstoupí zakrvavení Lorenc a Vincent s plným pytlem na odpadky.

WOLF (*skoro vojácky vstane*): Vyslícit!

VINCENT: Úplně?

WOLF: Až do naha.

VINCENT: Jste si jist, že je to nezbytně nutný?

WOLF: Víte vy dva, jak vypadáte?

VINCENT: Jak?

WOLF: Jako párek grázlů, kteří právě někomu ustřelili hlavu. Ano, vysvlícit tyhle zakrvavený hadry je absolutně nutný. A přidejte je do pytle.

Lorenc a Vincent poslechnou, Wolf si zapálí a zatímco kouří, uchopí hadici.

WOLF: Hoďte sebou, pánové, máme asi patnáct minut, než Jimmieho lepší polovička zabrzdí před domem.

Lorenc a Vincent svlékají černé svršky a přidávají je do pytle.

LORENC: Ale Jimmie, neudělej tu blbost, že pytel necháš před barákem, aby si to odvezli popeláři.

WOLF: Nemějte péči, pytel bereme samozřejmě sebou. Jíme, mýdlo.

Jimmie podá nahým mužům dva kusy mýdla.

WOLF: Tak, pánové, určitě jste už oba byli v base. Takže začínáme.

Wolf otočí kohoutkem. Ostříkuje Lorence a Vincenta jako auta.

LORENC: Panebože, to je studený!

WOLF: Hlavně, že já nejsem studenej.

Oba muži se třesou a masírují.

WOLF: Nebojte se toho mýdla, pěkně si ho rozetřete... (*Konečně uzavře kohoutek a odloží hadici.*) Utřít!

Jimmie podá Lorencovi a Vincentovi ručníky. Zuřivě se třou.

WOLF: To stačí, už jste dost suší a teplí. Jimmie, dej jim hadry.

JIMMIE (*jim podá dvoje trenýrky a dvě trika*): Promiňte, hošani, ale chce to jen dvoje trencle a extra dlouhá trika. To jedno je s nápisem ZATLOUKAT A ZATLOUKAT, to druhý s nápisem STRANÍM DEBILŮM.

LORENC: Beru to STRANÍM DEBILŮM.

Lorenc a Vincent se obléknou.

WOLF: Perfektní. Perfektní. Nemohli jsme to naplánovat lépe. Vypadají jako... Jak vypadají, Jimmie?

JIMMIE: Jako paka. Vypadají jako dvě paka.

Wolf a Jimmie se rozesmějí.

LORENC: Ha, ha, ha. Jsou to ale tvý hadry, debile.

WOLF: No tak, stačilo, pánové, stačilo. Nebo se prochechtáme za mříže. K autu.

JIMMIE (*vyndá telefon*): Ještě momentik. Chtěl bych si vás vyfotit.

LORENC: Jimmie, zapomněl jsi, že se vrací tvá žena?

JIMMIE: No, a co, to bude hned hotový.

VINCENT: Mně se teda tohle fotografování nezdá.

JIMMIE: Promiň, ale můj dům, můj zákony.

WOLF: Pánové! Ujasníme si rovnou i pravidla pro silnici. Teď pojedeme na Joeovo vrakoviště. Přítel Joe a jeho dcera Raquel mají pro naše problémy pochopení. Pojedu s Lorencem v tom zadělaném autě, Vincente, a ty pojeděš za náma v mém **porsche**. Pokud zkřížíme cestu nějaký ruce zákona, nebudete dělat vůbec nic, dokud já to nevyřeším. (*K Lorencovi*) Co jsem říkal?

LORENC: Nic dělat, dokud...

WOLF: Dokud co?

LORENC: Dokud to neuděláte vy jako první.

WOLF: Promluvil skutečný génius... (*K Vincentovi*) A co ty, ostrostřelče? Dokážeš na chvíli krotit svý vášně?

VINCENT: Jsem klid'as, pane Wolf. Vystřelilo to samo, ani nevím jak.

WOLF: Do exekutora? Samo? No, dobře. (*A hodí Vincentovi klíčky.*) Mimochodem, jezdím opravdu rychle, tak se mě udrž. A pokud pak dostanu své auto v jiném stavu, než v jakým jsem ti ho předal, bude se Joe muset postarat o dvě těla.

LORENC: A proč jezdíte rychle?

WOLF: Protože je to větší zábava.

Lorenc a Vincent se zasmějí.

JIMMIE: Ještě moment, vyfotím si vás.

LORENC: Nemáme čas, člověče.

JIMMIE: Na jednu fotku? Ty... a Vincent dohromady.

Lorenc a Vincent stojí vedle sebe a Jimmie je fotí.

JIMMIE: Tak jo, kluci, a teď se obejměte.

Lorenc a Vincent se na sebe podívají... Dlouhá pauza... Usmějí se a obejmou se.

JIMMIE: A teď i s váma, Winstone.

WOLF: Nejsem žádnéj model.

JIMMIE (*teatrálně smrká*): Po tom, co jsem byl na vás tak hodný? Nechápu, jak na mě můžete být takoví? Smrk, smrk, je to jediný, o co vás žádám.

LORENC A VINCENT (*škemravě*): Pane Wolf, pojd'te, pane Wolf...

WOLF: Tak jo, jeden snímek - a jdem. (*Přistoupí ke dvojici.*)

JIMMIE: Všichni sýr!

LORENC: Já nic takovýho říkat nebudu.

JIMMIE: Úsměv, Winstone.

WOLF: Na fotkách se zásadně nesměju.

Zvonek. Jimmie jde otevřít. Vstoupí Raquel.

RAQUEL (*k Wolfovi*): Nazdar, miláčku.

Raquel přistoupí k Wolfovi, bere ho okolo pasu a on ji také.

WOLF (*zaskočen byl, ale jen dočasně*): Nazdar, drahá. Copak, že se jako obvykle neflákáš po vrakovišti? Pánové, to je Joeova dcera Raquel, říkám jí válcovačka srdcí. Příšera Joe by měl svý vrakoviště přejmenovat na **U zvířete a krásky**.

RAQUEL: Nejsi objektivní, protože ses do mě zamiloval.

WOLF: Cítím se provinile, že jsi sem taky dojela. Odkud máš vůbec adresu?

RAQUEL: Řekls ji tátovi. Hele, a když jsme si odpracovali svý, je čas se trochu pobavit, ne?

WOLF (*teatrálně zívne*): Je čas jít do postele... Máš jiný názor?

RAQUEL: Zcela určitě.

WOLF: A co bys chtěla?

RAQUEL: Myslím, že mě pozveš na snídani.

WOLF: To si myslíš špatně.

RAQUEL: To není fér. Skoro vůbec tě nevidím.

WOLF: Raquel, celou noc jsem nespál. Potřebuju trochu spánku. Chápeš, že existuje něco jako spánek?

RAQUEL: Spát můžeš, až mě vezmeš na snídani. Jen si na tu myšlenku zvykni, že jsem součástí ceny, kterou ty platíš za služby tátova vrakoviště.

WOLF: Raquel...

RAQUEL: Už jsem tě dlouho neviděla. Chybíš mi, takže mě vezmeš na snídani. Tak je psáno a tak se i stane.

Raquel bere Wolfa za ruku a táhne ho ke dveřím. Lorenc a Vincent jsou zkoprnělí, ale sotva chvíličku. Pak si navzájem tlesknou do dlaní.

LORENC: Je to v suchu.

WOLF: Jako by se nic nestalo.

LORENC: Omlouvám se, Vincente, že jsem byl na tebe tak hnusnej.

VINCENT: Měls na to plný právo.

RAQUEL (*k Wolfovi*): Už se smířili?

Raquel se na Vincenta a Lorence znovu podívá - a vyprskne.

RAQUEL: Co to máte za vohoz, jdete hrát volejbal, nebo co?

Wolf se zasměje a Lorenc a Vincent se zamračí.

WOLF: Klid hoši, je to Raquel a važte si toho, jaká je, to vrakoviště bude jednou její.

Wolf Lorence uchopí za zápěstí a předvádí, že je ve věšteckém transu.

WOLF (*až jaksi bolestně*): Vidím vaši budoucnost... Je to v taxíku... (*Náhle se přestává předvádět...*) Ne, to by nebylo fér. Co viděl, to viděl, a ty, Raquel, řekni ahoj.

RAQUEL: Ahoj, frajeři.

WOLF: Doufám, že se zase někdy uvidíme. Ale držte se od průserů dál, kluci.

Wolf a Raquel se mají k odchodu.

LORENC: Pane Wolf!

Wolf se otočí.

LORENC (*dojatý až na půdu*): **Bylo mi potěšením vidět vás při práci!!!**

WOLF (*se pousměje*): Říkej mi Winstone.

Pak Wolf a Raquel poodejdou úplně stranou a dopředu.

WOLF: Slyšelas, mladá dámo? Úcta! Od těchto dvou dárečků by ses mohla hodně přiučít. Úcta, to je projev vychování.

RAQUEL: Já **mám** vychování.

WOLF: Že tě někdo vychoval, ještě neznamená, že jseš vychovaná.

RAQUEL: Seš tak legrační, ty seš ale legrační...

Lorenc, Vincent, ale i Jimmie odcházejí a nechávají je samotné.

Wolf a Raquel se vracejí ke stolu a Wolf přitom pořádkumilovně uchopí hadici. Očividně zapomněli na svět. Usedají nad hrnky, ale není co pít, a tak se políbí.

WOLF: Promiň, Raquel, odskočím si. (*Odchází na druhou stranu než předtím odešli ostatní.*)

Přichází Jimmie a Jimmieho žena.

JIMMIEHO ŽENA začne hystericky křičet: Co tady děláte? Tak tohle končí, Jimmie. Rozvod.

Jimmieho žena se vrhá na Raquel a začínají se potýkat. Jimmie se je snaží odtrhnout. Na pomoc přibíhá i Wolf a chvíli všechny kropí. Odhazuje hadici a všichni utvoří chumel.

Někomu zvoní telefon.

WOLF *vyskočí z chumlu s telefonem na uchu.*

MARSELLUS (ze scénou=v telefonu): Nemáš vůbec žádný problém, Winstone, protože já to zařídím, takže ten telefon schovej, uklidni lidi a čekej na posily. Rozumíš? Jen hezky čekej na posily, posily už jsou na cestě.

Konec jednoaktovky